PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV — Nr. 348 (5782) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 28 octombrie 1968

FLACĂRA OLIMPICĂ S-A STINS PE STADIO UNIVERSITARIO!

LA REVEDERE, MEXICO, PESTE PATRU ANI LA MÜNCHEN, LA CEA DE A XX-a OLIMPIADĂ!

ION BACIU (LUPTE) ȘI ION MONEA (BOX) AU OBȚINUT MEDALII DE ARGINT

● *SIMION POPESCU ȘI NICOLAE MARTINESCU — DISTINȘI CU „BRONZ"*

ROMÂNIA:

MEDALII DE AUR (7 p)

- Viorica VISCOPOLEANU (atletism) — săritura în lungime
- Lia MANOLIU (atletism) — aruncarea discului
- Ionel DRÎMBĂ (scrimă) — floretă individual
- Ivan PATZAICHIN—Serghei COVALIOV (canoe) — dublu 1 000 m

MEDALII DE ARGINT (5 p)

- Mihaela PENEȘ (atletism) — aruncarea sulițe
- Ileana SILAI (atletism) — 800 metri
- Marcel ROȘCA (tir) — pistol viteză
- Anton CALENIC, Dimitrie IVANOV, Haralamb IVANOV, Mihai TURCAȘ (caiac) — patru 1 000 m
- Ion BACIU (lupte greco-romane) — categoria 57 kg
- Ion MONEA (box) — categoria semigrea

MEDALII DE BRONZ (4 p)

- Ecaterina IENCIC, Ileana DRÎMBĂ, Olga SZABO, Ana ENE, Maria VICOL (scrimă) — floretă echipe
- Viorica DUMITRU (caiac) — simplu 500 m
- Calistrat CUȚOV (box) — categoria semiușoară
- Simion POPESCU (lupte greco-romane) — categoria 63 kg
- Nicolae MARTINESCU (lupte greco-romane) — categoria 97 kg

LOCUL IV (3 p)

- Nicolae ROTARU (tir) — armă liberă calibru redus, poziția culcat
- Nicolae NEGUȚ (lupte greco-romane) — categoria 87 kg
- Ștefan STÎNGU (lupte libere) — categoria +97 kg
- Viorica DUMITRU, Valentina SERGHEI (caiac) — dublu 500 m
- Ionel DRÎMBĂ, Tănase MUREȘAN, Mihai ȚIU, Ștefan HAUKLER (scrimă) — floretă echipe

LOCUL V (2 p)

- Petre COMAN (lupte libere) — categoria 63 kg

4 medalii de aur

6 medalii de argint

5 medalii de bronz

10½,5 puncte

- Constantin BUȘOI (lupte greco-romane) — categoria +97 kg
- Ion ȚĂRANU (lupte greco-romane) — categoria 78 kg

LOCUL VI (1 p)

- Mihai ȚIU (scrimă) — floretă individual
- Aurel VERNESCU—Afanasie SCIOTNIC (caiac) — dublu 1 000 m

ALTE REZULTATE

LOCUL 7

● Pavel CICHI, Dumitru IVANOV, Emanoil STRATAN, Anton CHIRLACOPSCHI (canotaj) — skif 4 f.c.; ● Reinhold BATSCHI, Petre CEAPURĂ, Ștefan TUDOR, Francisc PAPP + Ladislau LAVRENSCHI (canotaj) — skif 4+1; ● Ivan PATZAICHIN (canoe) — simplu; ● Andrei CONȚOLENCO (caiac) — simplu.

LOCUL 8

● Neagu BRATU (tir) — pistol liber; ● Petre SANDOR (tir) — armă liberă calibru mare 3x40 f.; ● Alexandru APOSTEANU — Octavian PAVELESCU (canotaj) — skif 2 visle

LOCUL 9

● Leonida CARAIOSIFOGLU (atletism) — 20 km marș; ● Gheorghe MOLDOVEANU, Ștefan TARASOV + Lad. LAVRENSCHI (canotaj) — skif 2+1.

ION MONEA. *S-a născut la Tohanul Vechi-Brașov la 30 X 1940. Înălțime 179 cm; greutate 85 kg. Profesiunea: bobinator. Căsătorit. Clubul: Dinamo București. Antrenori: Constantin Nour și Ion Popa. Maestru al sportului. Practică boxul din 1957.*

● *Campion național în anii: 1960, 1961, 1962, 1963, 1964 (categoria 75 kg), 1965, 1966, 1967 și 1968 (categoria 81 kg).* ● *Participări la campionatele europene: 1963 (Moscova, II), 1965 (Berlin, neclasat), 1967 (Roma, III).* ● *Participări la J.O.: 1960 (III), 1964 (învins în sferturi de finală de vest-germanul Schultz)* ● *Campion balcanic în 1960 (Istanbul) și 1962 (Sofia).*

ION BACIU. *S-a născut la Tunari-București la 12 V 1944. Înălțime 162 cm; greutate 57 kg. Profesiunea: strungar. Căsătorit cu jucătoarea de tenis de masă Mariana Jandrescu. Clubul: Steaua București. Antrenori: Gheorghe Șuteu și Ion Corneanu. Maestru emerit al sportului din 1968. Practică luptele din 1960.*

● *Campion național: 1965, 1966, 1967.* ● *Participări la campionatele europene: 1966 (Essen, III)* ● *Participări la campionatele mondiale: 1966 (Toledo, V), 1967 (București, I)* ● *Câștigător al competiției din cadrul Săptămînii sportive internaționale de la Ciudad de Mexico (1967).*

ÎNTRECEREA CĂLĂREȚILOR

Cea de a 172-a probă din programul ediției a XIX a J.O. a fost programată duminică pe Stadionul Olimpic. Este vorba de **„Marele premiu olimpic de obstacole pe echipe"**, concurs de călărie care, conform tradiției, încheie întrecerile sportive.

Concursul desfășurat în două manșe a solicitat călăreților eforturi deosebite, în special prin dificultatea și așezarea celor 14 obstacole.

Rezultate după prima masă: **1. Marea Britanie** 48 p. **2. Canada 49,5 p, 3. Franța 56,50 p. 4. R. F. a Germaniei 58,25 p, 5. S.U.A. 63 p, 6. Italia 64 p, 7. Elveția 68,25 p, 8. Australia 70,50 p, 9. Brazilia 81 p, 10. Argentina 113,50 p.**

La închiderea ediției întrecerea se află în plină desfășurare. În numărul nostru de marți vom reveni cu amănunte.

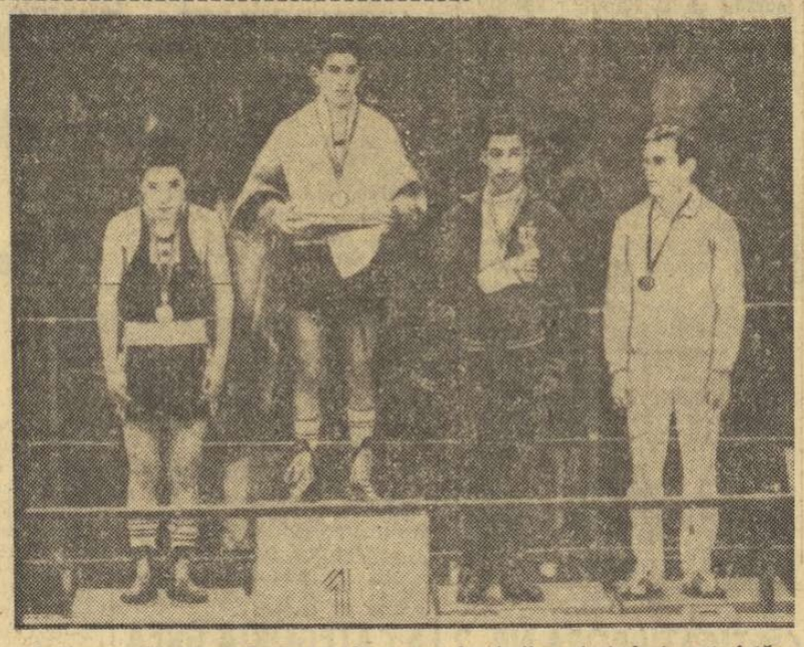

Înfășurat în steagul venezuelian, cu lacrimile șiroindu-i pe față, tînărul pugilist Francisco Rodriguez este fericit pentru succesul înregistrat în întrecerea finală a categoriei semimuscă

Telefoto: A.P.—AGERPRES

REPORTAJE ȘI COMENTARII DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL LA A XIX-a OLIMPIADĂ

UN GEST DE GRATITUDINE

„On revient toujours"... Mi se pare aici o vorbă care nu se potrivește numai amorezilor, ci mai ales acelor mari îndrăgostiți de sport care au cunoscut clipa sublimă a triumfului, uneori și tristețea înfrîngerii în arenă, alteori poate chiar amărăciunea unor momente de viață, dar care totdeauna, consecvent, perseverent, cu fidelitate s-au întors la stadion cu gîndul curat de a regăsi izvorul bucuriei de a trăi.

Statistica vîrstelor nu e încă definitivată, și s-ar putea ca scala aproximativă a campionilor olimpici, de la înotătoarea americană Debbie Meyer (16 ani), la călărețul sovietic Ivan Kisimov (40 de ani), să fie depășită în ambele sensuri. Sigur rămîne faptul că generațiile nu constituie nici barem limitativ nici standard restrictiv de participare la J.O. Dar dincolo de speculațiile de vîrstă, există un anumit contingent de așa numiți veterani ai J.O., care datorită tinereții lor sufletești poate că nici nu merită încă această titulatură cu rezonanță de senectute. Veterani din aceștia — dacă acceptăm să-i numim astfel — am reîntîlnit pe gradenele Stadionului olimpic, în tribunele piscinei olimpice, la Campo Marte, solitari și anturați, vînați de colecționarii de autografe, invitați și onorați pretutindeni.

Lotul cel mai important îl dau foștii atleți: Owens, Zatopek, Fanny Blankers-Koen, Kut, dar sînt aici și înotătorul Johnny Weissmuller, scrimerul Christian D'Oriola, săritoarea de la trambulină Patricia McCormick și, cine știe, cîți alții pe care i-am scăpat sau pe care vîrsta, ori, amintirea diferită din pozele de tinerețe, nu ni-i mai dezvăluie. Sîmbătă, s-au revăzut cu toții, ca la un club al marilor olimpionici într-un cadru foarte nimerit, la Expoziția de istorie și artă olimpică. Ei nu s-au simțit deloc stingheri, nici înstrăinați, ci de-a dreptul familiari, printre afișele, desenele publicitare, invitațiile și biletele de intrare de la toate edițiile trecute, printre atîtea obiecte cu putere evocatoare, expuse aici. Ei toți, care au gustat de mai multe ori din gloria olimpică, au omagiat amintirea renovatorului Jocurilor, Pierre de Coubertin, ale cărui cărți și manuscrise stau, de asemenea, sub vitrinele de sticlă. Întîlnirea aceasta a veteranilor, cu istoria și arta pe marginea manifestațiilor sportive, este nu numai o întoarcere înapoi, ci și un gest de gratitudine.

Trimisul nostru special, Cristian MANTU, transmite:

FOTBALIȘTII NOȘTRI NE-AU DEZAMĂGIT:

PORTUGALIA — ROMÂNIA 3-0 (2-0) ÎN PRELIMINARIILE C.M.

Reprezentativa noastră a pierdut la Lisabona, în fața națională portugheze, prima întîlnire din cadrul preliminariilor C.M.

Din capul locului, trebuie să spunem că de multă vreme n-am asistat la un joc de factură atît de modestă, plicticos pe alocuri. Faimoasa echipă a lui Eusebio și Coluna nu mai e ce a fost odată. Iar ieri, în partida de pe Estadio Nacional, în ciuda scorului favorabil, ea și-a dezamăgit susținătorii. Și noi cei care am însoțit formația română am rămas surprinși de jocul lent, lipsit de fantezie al portughezilor, de forma slabă a lui Eusebio. Condițiunile erau, așadar, cum nu se poate mai favorabile pentru ca echipa noastră să obțină un rezultat care să-i asigure un debut favorabil în preliminariile C.M. Este cu atît mai supărător faptul că jucătorii noștri, nu numai că au ratat această ocazie, dar au pierdut la un scor net. Ei n-au sesizat slăbiciunile adversarului, complăcîndu-se, în prima repriză, într-un joc de apărare exagerat, cu minime acțiuni de atac, pauza găsindu-i astfel gata învinși.

Caracteristicile fotbalului impun, e drept, luarea unor asemenea măsuri în fața unui adversar de valoare, mai cu seamă în condițiile unui joc în deplasare. Dar n-are sens menținerea unei tactici defensive cînd gazdele nu sînt la înălțimea așteptată. După felul cum au acționat în teren, jucătorii noștri au vădit lipsa oricărei orientări și concepții în funcție de modul cum va acționa adversarul, adoptînd în principal o tactică strict defensivă. În mod inadmisibil, reprezentativei noastre i-a lipsit spiritul ofensiv (primul șut la poarta portughezilor l-a tras Dobrin în min. 30), în condițiile în care portughezii, după cum am spus, au jucat steril. Dovada cea mai elocventă ne-a oferit-o începutul reprizei a doua, cînd jucătorii români s-au avîntat cu curaj în careul lui Americo, puțin lipsind ca ei să reducă din handicap. Păcat însă că, după scurt timp, ei au revenit pe pozițiile „dinainte stabilite", după lecția învățată acasă, lăsînd izolate cele două vîrfuri de atac, Pircălab și Dembrovschi, pradă ușoară pentru patru fundași adverși. Astfel au fost momente în timpul partidei cînd jucătorii români se retrăgeau cu toții în jumătatea de teren proprie și îi așteptau pe portughezi...

Mingile aruncate în față sau unele acțiuni erau întreprinse fără sorți de izbîndă, din cauza inferiorității numerice. Acțiunile individuale ale lui Lucescu, cîteva destul de spectaculoase, sau ale lui Dobrin și Pircălab au rămas fără efect în fața lui Hilario, Jacinto și Americo.

După aspectul general al jocului și în condițiile în care Coman a primit primul gol de la aproximativ 35 de metri, ca și golul al treilea intrat în plasa lui Gornea dintr-o lovitură liberă în fața unui zid prost făcut, scorul nu reflectă diferența de valoare dintre echipele Portugaliei și României, cel puțin în meciul de ieri, ci doar concepția despre fotbal, sport în care contează golurile... Fotbaliștii români au pierdut o ocazie unică de a obține un

(Continuare în pag. a 3-a)

AMINTIREA PERENĂ A JOCURILOR

Nu e demn de măreția Jocurilor Olimpice cine — cucerit de frumusețea întrecerilor sportive — nu și-a oferit răgazul sau nu a avut răbdarea de a urmări sclipirile de splendoare ale Olimpiadei culturale. Nicăieri ca aici la Mexico nu s-au concurat mai fericit jocurile trupului și jocurile spiritului. Pămînt fertil în tradiție culturală, Mexicul nu s-a mulțumit cu propriile sale comori — de la unicul Muzeu național de antropologie pînă la spectacolele de „sunet și lumină", de la Teotihuacan, pe care le-am urmărit în aceste nopți tot mai reci cu panchos-uri călduroase pe noi — ci a chemat la acest universal rendezvous cultural oaspeți din lumea întreagă.

Expoziții speciale în muzee, galerii sau saloane, concerte de muzică clasică sau de folclor, spectacole extraordinare de teatru sau cinema. Vineri seara am ascultat melopeea eumenizilor în Orestia lui Eschil, jucată de o trupă grecească, după ce am admirat spectacolul de dans și pantomimă „Lanterna magică" din Praga, piesa „Ploșnița" de Maiakovski, un scurt metraj italian despre Leonardo da Vinci și un festival de cinematecă Charlie Chaplin. Senzație a făcut apariția marii actrițe Maria Casares într-un poem coregrafic în care nu s-a sfiit să danseze. Cu nerăbdare este așteptat „Baletul secolului 20" al lui Maurice Bejart, care va prezenta la Palatul artelor frumoase „Noaptea obscură". Sînt, firește, și dintre acei ce au preferat reprezentațiile aproape zilnice de tauromahie, urmărind în arenă luptele cu tauri. Dar „Jocurile spiritului" se pot observa și dincolo de atmosfera esoterică a sălilor de reprezentații sau de expoziții. Străzile în sine sînt adevărate spectacole. Cea mai frumoasă e, fără îndoială, Paseo de la Reforma, cu 14 benzi de circulație mărginite de flori, copaci, palmieri sau fîntîni arteziene, pînă în buza parcului dendrologic Chapultepec.

Ghirlandele luminoase stau întinse peste avenide, împodobite cu emblemele olimpice sau cu porumbelul lui Picasso, ceea ce nu e lipsit de semnificație. De altfel, cuvîntului „PACE" i se acordă aici valoarea inestimabilă pe care o are și o merită. Pe uriașe pînze stă scris: **„În timp de pace totul e posibil!"**, sau **„Salut participanților înfrățiți la Mexico prin pace, sport și cultură!"**. Admirabilă panoramă a orașului oferă platforma clădirii Torre la latino-americana, care cu 43 de etaje este cea mai înaltă construcție din America Latină. De aici se vede bine și „Avenida pricteniei", bulevardul circular pe care 18 artiști din 16 țări și-au montat sculpturile din fier, aluminiu, argint, piatră, lemn sau ceramică, și printre care strălucește compoziția „Soarele roșu" a celebrului Calder. Răsfirate pe un kilometru, înalte de 6—18 metri, operele acestea lasă Mexicului o amintire perenă a Jocurilor Olimpice.

Emanuel VALERIU

Ciudad de Mexico, 27 octombrie